No. 3. 1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 6 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld drie per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Hijks-, Geboorte- en Doodaankondigingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35. Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

De Leidsche Hoogeschool en M

L. C. Luzac.

De grieven der Leidsche Academie-burgers hunne klagten nemen gedurig toe. Hun in laatste dagen in het licht verschenen jaarboe getuigt het weder.

Zij komen hoofdzakelijk neder op:

1°. Het Koninklijk besluit van 15 Febr arij 1843.

« De *Staats-Courant* van 4 Maart bevatte ee « voor de vaderlandsche academiën treurige « ding. De onverzadelijke bezuiniging, het vr « zuchtige kind der tijdsomstandigheden, slo « onze annales, beurzen, prijsvragen, enz. « alles breeder vermeld en omschreven in « besluit van 15 Februarij 1843.

« Op verzoek van de heeren M. DE V « en H. L. DE VILLIERS, werd eene algeme « vergadering belegd, in welke bijeenkomst « heer DE VRIES het voorstel deed: dat van w « het studenten-corps aan Z. M. den Koning « rekest zou worden ingediend, waarbij 1°. « biedíglijk zou worden kenbaar gemaakt de tr « rige indruk, die gemeld besluit bij hetz « heeft te weeg gebragt, als schijnende uit « gaan van het beginsel om de academiën « hare regten te berooven, ter besparing « eenige weinige en steeds als nuttig beschou « uitgaven; waarbij 2°. met name van Z. « zou worden verzocht opheffing van meer « meld besluit, voor zoover het afschaffen « 't jaarlijks uitschrijven van prijsvragen bet « Welk voorstel werd aangenomen, en het « kest verzonden, hetwelk hieronder (zie « lage B) opgenomen is. Het schijnt echt « dat het gouvernement deze gelegenheid te « genomen heeft, om de rekwestranten tot « *juiste* begrip van art 159 der grondwet « te wijden."

(*Studenten-almanak voor* 1844, *bl.* 1

« De prijsvragen bleven van gouverneme « wege afgeschaft. Op het verzoek der stud « ten in het vorige jaar gedaan is geen « geslagen. Verwonderen wij ons zonder red « dat achter de rectorale oratie van den ho « leeraar SCURANT, in het verslag van het « beurde, met geen woord is melding gem « van de afschaffing der prijsvragen, beur « enz. door het gouvernement, noch van « pogingen ook door de professoren aangew « tot wijziging in dat besluit?"

(*Studenten-almanak voor* 1845, *bl.* 1

2°. De wetten en besluiten op het ho onderwijs.

« Wij zuchten der de bezwarende bepa- « lingen van het koninklijk besluit van 1815, « en van dien doolhof van daarop gevolgde ko- « ninklijke besluiten, welker strekking, geheel « in strijd met de hoefte der studerenden en « het belang van den staat, den toegang tot « de academische lessen, behalve voor de be- « middelden, sluiten, de vrijheid der studien « belemmeren, en de wijde deur open zetten « (die, helaas! maar al te veel gebruikt wordt) « voor allerlei misbruik. Strenge doch regtvaar- « dige wetten, en onpartijdige doch vrijgevige « toepassing, die de onbekwaamheid weert van « het bezit van de titels en regten, die aan « kunde en ijver toekomen, ziedaar wat wij « — en buiten ons studenten, nog vele ande- « ren — wenschen en hopen, maar, naar « het zich laat aanzien, *niet ligt zullen ver-* « *krijgen*."

(*Studenten-almanak voor* 1843, *bl.* 118.)

3°. De ledigstaande leerstoelen; die van de wijsbegeerte, sedert 1843, (1) die van de Oostersche letteren, sedert 31 Maart ll. onbezet.

« Konden wij hier bij (het doodberigt) « voegen, dat op eene waardige wijs zijne plaats « (die van WEIJERS) is vervuld! Maar dit is « tot hiertoe niet gebeurd. En waarom moet « hier zoo worden gedraald? Moeten deze stu- « dien, op welker beoefening de Leidsche aca- « demie boven andere roem mogt dragen, (en « hoe verheugde zich WEIJERS daarin!) moeten « ook zij aan 't wankelen slaan? Waarom « moet dit uitstel als *onvergenoegdheid* nogmaals « *vergrooten?*"

« En ware het niet vervullen dezer plaats « onze eenige grief! Maar er is meer, er is « waarover men als uit éénen mond de klag- « ten hoort. Het geheele jaar is weder ver- « loopen en nog staat de cathelder van de be- « spiegelende wijsbegeerte open. Van waar dit « schandelijk verzuim, bij de gedachte waaraan « men zich naauwelijks van *bitterheid* en *wrevel* « weerhoudt? De nominatie is gemaakt, en per- « soonlijke afkeer of misschien vooroordeel schijnt « de benoeming te doen terughlijven! Wat be- « teekent de voordragt van curatoren, wanneer « het gouvernement zulk een gezag uitoefenen « kan? Of is dit ophouden, waken voor den « bloei der wetenschap? Het voorthelpen van « onbekendheid, het bevorderen van duisterheid « zal het doel zijn: en, zoo als reeds in een « publiek geschrift is gezegd, men vreest de « jongelui het gezond denken te leeren. Hoe « het zij, wij hebben regt de vervulling dezer « opene plaats te *eischen*, want waar moet « het heen met den *bloei* eener academie, wan- « neer voor de instandhouding op eene dus- « danige wijs wordt gezorgd en er aanleiding « wordt gegeven tot het vergrooten der ver- « wijdering?"

(*Studenten-almanak voor* 1845, *bl.* 107.)

« De Leidsche Hoogeschool heeft dezer dagen « weder eenen zwaren slag ondergaan, door het af- « sterven van den Hoogleeraar P. J. UYLENBROEK. « Droevig is zulk een ongeval ten allen tijde, « droevig ook, al staat dadelijk een ander op, « om den half afgesponnen draad op te nemen « en voort te arbeiden; droevig vooral in deze « dagen, nu het *stelsel* veld wint om de hoog- « leeraarsposten, door afsterven of hoogen ou- « derdom opengevallen, onvervuld te laten, droe- « vig vooral voor de Leidsche Hoogeschool, waar « reeds vijf vacaturen (2) van de *weinige belang-* « *stelling* harer voorstanders en *bestuurders* in « haren bloei *getuigen*. Droevig is het, bij het « bewustzijn van tegenwoordige armoede, op « vroegeren rijkdom terug te zien; droevig, zich « door den roem der vaderen te moeten staande « houden, bij gebrek aan eigene verdiensten. « Droevig is het vooral dan, wanneer, in plaats « van krachtige pogingen ter aanvulling van het « ontbrekende, een *onbegrypelijke onverschillig-* « *heid* of *onwil* den arm van hen, die in hoog- « heid geplaatst zijn, terughoudt, om datgene « te verbeteren, wat zij zien vervallen en welks « instandhouding hun *dure pligt* is. Tempel « van Minerva, uw glans is verdwenen; gij « hebt nog enkele steunpilaren, die u schra- « gen, maar de vernielende tijd neemt den « eenen voor, den anderen na, weg, en de bouw- « meesters stellen geene nieuwe pilaren in de « plaats der vervallene; wanneer ook de weinige, « die nu uw dak nog ondersteunen, zullen zijn « verdwenen, dan stort dat dak ter neder, en « Nederland zal zich te laat beklagen over de « achteloosheid, waarmede het (?) verzuimt heeft « een gebouw te onderhouden, dat zijne zorg « zoo noodig had en zoo waard was. Nederlan- « ders, gij vooral die in hoogheid gezeten, in « staat zijt die droevige instorting te verhoeden, « gaat hij u niet aan, die tempel? is het u « onverschillig, of uw leeftijd den *ondergang* der « Leidsche Hoogeschool zal zien, of uwe *nala-* « *tigheid* daarvan de schuld zal zijn? uw gewe- « ten beslisse, en God geve dat gij naar die « uitspraak moogt handelen!"

(*Handelsblad* 23. *December* 1844.)

(*Vervolg hierna.*)

(1) Lectiones de *Logica*, *Metaphysica* et *Philosophiae historia* dein, quando vacuo loco prospectum erit, indicabuntur. *Series lectionum habendarum a die 2. Sept.* 1844.

(2) NIEUWENHUIS, WEIJERS, HAMER, REINWARDT, SIEGENBEEK.

Siska van Roosemael.

WARE GESCHIEDENIS VAN EENE JUFVROUW DIE NOG LE

DOOR H. CONSCIENCE.

(Zie onze vorige.)

PELKMANS was de doctor van het huisgezin, gelijk zijn vader doctor der vorige VAN ROOSEMAELS was geweest. Dikwijls had doet zijnen wijzen raad den winkelier in moeijelijke zaken gestaan; maar wat hem het meest door de ouders deed be nen was dat hij SISKA tweemaal in ontstekende ziekten laatst nog tijdens de cholera morbus, van een gewissen dood gered. Zij hadden in hunne dankbaarheid begrepen, dat de tor hierdoor eenig regt op het leven en de toekomst hunner dochter verkregen had; buitendien was de oude PELKMANS een mijn geleerd man, die den loop der wereld goed kende en alles bezadigdheid in stilte naspoorde en doorgrondde.

De doctor zat met vader en moeder VAN ROOSEMAEL in de kamer achter den winkel, en het gesprek werd door VAN ROOSEMAEL aldus begonnen:

« Doctor PELKMANS, mijne vrouw wil volstrekt hebben dat S naar een fransch pensionnaat gezonden wordt. Wat mij betre ik ben er lang tegen geweest, maar de tranen mijner dochter he ben mij eindelijk van gedachte doen veranderen."

« Naar eene fransche kostschool?" vroeg de doctor verwonderd « naar een fransch pensionnaat? Er zijn immers goede schol genoeg in de stad en dan kan men immers dagelijks zien of schaap niet verloren loopt."

« O, o!" riep de moeder lagchend en met een soort v misprijzen, « wat is er op de scholen in de stad te leere Breijen, naaijen, lijnwaad teekenen, hemden snijden, cijfere — en vlaamsch, dat iedereen toch kent! Zie de dochter v SPINAEL eens: dat gaat blok weg en komt jufvrouw terug; spreekt fransch, dat is beleefd, dat wordt van alle rijkelui-kinde aangehaald ... *Zij* heeft maar te kiezen met wien zij fort wil maken."

De doctor trok de schouders op, schudde nadenkend het hoofd en antwoordde:

« Gij bedroeft mij, vrouw VAN ROOSEMAEL. Ik begrijp niet welke kwade geest u aanblaast en uw gezond oordeel eensklaps heeft vernietigd: de rijkelui-kinderen, waarvan gij spreekt, zijn kleermakers, komedianten en schrale klerken, die naar den schoenmakers-winkel komen gelijk de vliegen naar een stuk broodsuiker. Ik ken HORTENSE SPINAEL, en ik mag u zeggen dat ik de helft van mijne bezittingen zou willen verliezen om te beletten dat SISKA haar ooit gelijk werd. Zult gij dit eenvoudig, schoon en zuiver kind laten bederven; haar van godsdienst, goede zeden en vlaamsche regtzinnigheid aftrekken om er eene walpsche poquette van te maken? Pas op! Misschien zal mijn raad niet opgevolgd worden, maar te laat zult gij u dit beklagen, indien wij het geluk hebben van te leven."

De strenge woorden van den doctor werkten verschillend op de ouders; beide grimlachten: de vader van vreugde, omdat hij voorzag dat de doctor de overwinning zou behalen; de moeder van spijt. Maar zij gaf haar plan nog niet op en riep:

« Doctor, doctor, uwe kleuren zijn te sterk! Ik weet dat gij eenen haat voedt tegen al wat fransch is, maar wij zijn lieden van den ouden tijd. Het gaat nu zoo niet meer...."

« Vrouw VAN ROOSEMAEL," viel de doctor haar in de reden, « gij wilt mij niet verstaan. Ik wil niemand beletten dat hij vreemde talen leert, dit kunt gij zien aan mijnen zoon LODEWIJK, die nu op de hoogeschool is. Kan hij geen fransch? Ja, en veel beter, hoop ik, dan de jonge weetnieten, die het hoofd van HORTENSE SPINAEL op hol brengen en u afgunst veroorzaken. Gij moet mij niet zoo aanzien. Weetnieten ja! wat kunnen zij? wat straatfransch, dat zij dikwijls nog onbarmhartig martelen; hunne moedertaal kennen zij ook niet, en wat de nuttigste wetenschappen betreft, de namen zijn hun onbekend. Al hunne geleerdheid bestaat in fransche wind, in woorden en gezegden die zij hier en daar uit dagbladen of romans opvisschen. Daarvan spinnen zij een hol en ijdel gerammel aaneen en verkoopen dit aan onkundige menschen voor fransche geleerdheid! Maar gij maakt mij driftig ... ouderwetsch.

Laat ons elkander beter verstaan. Ik zeg u, en let wel op mijne woorden: er zijn goede kostscholen, maar oneindig meer slechte. De goede zijn die, waar de meesteressen, hare heilige zending verstaande, een nuttiger doel voor oogen hebben, dan om eene dochter met een wereldsch vernis te bedekken ten koste van haren godsdienst en hare eerbaarheid; waar de meesteressen zamenspannen en overal en altijd waken om het vreemde vergift te weren, de ijdelheid en dartelheid te bestrijden; waar men weet, welke goede hoedanigheden in de vlaamsche inborst hare wortelen hebben en hoe gevaarlijk het is dien zuiveren grond te verfranschen, in een woord: waar men zich niet voorstelt modische jufvrouwen, maar nuttige en waardige huismoeders te maken.... Is het naar zulk eene kostschool dat gij SISKA zenden wilt, zoo heb ik er niet tegen: verre van daar, ik zal er blijde om zijn. Alles hangt af van de keus dien gij doen zult. Ik weet het: meest al de fransche pensionnaten zijn nesten van bederf en zedeverlies, nogthans, de goeden zijn gemakkelijk te vinden, wanneer men ze maar zoeken wil. Indien gij het verlangt, zal ik u er eene aanwijzen. De kostschool van X...... bij voorbeeld?"

« Ja het pensionnaat van X....." riep de moeder, « ik dacht het wel. Neen, dan kan SISKA wel te huis blijven. Zie ANNA VAN STRAETEN eens; zij is op die kostschool geweest: na drie jaren is zij terug gekomen gelijk zij er is heen gegaan. Zij is wel braaf en zedig; ik hoor wel zeggen dat zij geleerd is en alles kent wat een goed huishouden aangaat, maar dat kan men immers overal leeren? daarvoor behoeft men naar geene kostschool te gaan!"

« En waarom moet men er dan naar toe gaan, moeder VAN ROOSEMAEL? Ik begrijp u genoeg: om verfranscht te worden, niet waar? Om, gelijk HORTENSE SPINAEL, te leeren dartelen en zedeloos te worden; om zich boven zijnen staat te leeren kleeden en tot ergernis van ieder de modepop uit te hangen!"

« Maar doctor," zeide VAN ROOSEMAEL, « indien de meeste pensionnaten de kinderen bederven, hoe komt het dan dat alle rijke lieden, die toch niet dwaas zijn, hunne dochters er heen zenden?"

(Vervolg hierna.)

NIEUWSTIJDINGEN.

ENGELAND.

— Vrijdag ll. kwam een reiziger aan het station van den ijzeren spoorweg te Crowe; hij was zoo corpulent, dat het niet mogelijk was hem plaats te doen nemen in een rijtuig van de eerste of van de tweede klassen, in weerwil der vereenigde pogingen van de reizigers en wachters; al de portieren waren veel te nauw. Deze heer niet gezind zijnde, eene plaats te nemen in een rijtuig van de derde klasse, na voor een gesloten rijtuig betaald te hebben, werd een gesloten paardenflok aan den trein vastgehecht, en alzoo is de zware gentleman naar de plaats zijner bestemming overgevoerd.

FRANKRIJK.

— *Jean Picard*, die tot dertig maanden correctionele gevangenis veroordeeld was geworden, werd den 14. December in vrijheid gesteld. Op het oogenblik van zijn vertrek bood hij aan den chef van het werkhuis aan om een grooten zak, welke gevuld scheen met door de gevangenen vervaardigde voorwerpen, tot aan het rijtuig te brengen. Men nam zijn aanbod aan; hij klom in het rijtuig, waar de zak door hem gelegd werd, en men begaf zich op weg.

Men was naauwelijks eenige straten ver gevorderd, toen de zak tot groote verwondering der wachters en van den conducteur, die in het rijtuig hadden plaats genomen, bewegingen maakte; pletseling kwam een arm te voorschijn, vervolgens een hoofd en de wachters stonden verstomd, toen zij een persoon herkenden, die tot vijf jaren gevangenis was veroordeeld, en die eerst kort geleden in de Roquette gebragt was om er zijnen straftijd door te brengen. Hij was met *Picard* overeengekomen, dat deze hem in plaats der goederen in den zak zou stoppen en hoopte gelukkig genoeg te zijn, om ongemerkt uit deze zonderlinge schuilplaats te ontkomen, toen hij door een begin van verstikking genoodzaakt werd, zich te vertoonen. De vlugteling werd onmiddelijk weder in de gevangenis teruggevoerd, waar *Picard* insgelijks genoodzaakt werd, terug te keeren.

— In het dagblad van *Corsica* leest men onder dagteekening van den 23. December:

« Terwijl de dagbladen van Parijs melden, dat aldaar eene buitengewone koude heerscht, en terwijl de straten en huizen te Marseille met sneeuw overdekt zijn, is de luchtsgesteldheid alhier allerzachtst; de oranjeboomen op den kouden grond zijn overladen met vruchten en leveren een alleraangenaamst gezigt op: de amandelboomen staan in bloei en de weilanden verschaffen overvloedig voeder voor het vee.

BELGIE.

— Op het einde der voorledene week vondt men op een stuk land, binnen Ronsse, het lijk van een pas geboren kind, dat door middel van drie messteken was omgebragt. De justitie, van deze euveldaad onderrigt zijnde, heeft niet lang getoeft de pligtige te ontdekken. Deze is eene achten-twingtig jarige dochter, welke, ontbloot van alle menschelijke gevoelens, niet gevreesd heeft hare eigene vrucht op eene zoo wreede wijze om het leven te brengen. Deze ontaarde moeder is gisteren te Oudenaarde opgebragt.

— Zaturdag is in de gemeente Terveuren, (Braband) een moord gepleegd: eene vrouw heeft er haren man omgebragt.

NEDERLANDEN.

GRONINGEN, den 30. December. Men verneemt, dat van de gemeente Warffum het onderstaande adres verzonden en beteekend is, behalve door veertig der meest gegoede en stembevoegde ingezetenen, door den heer *G. Reinders*, lid der Provinciale Staten, den Burgemeester en leden van den Gemeenteraad.

AAN DE

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Edel Mogende Heeren!

Ondergeteekenden, alle ingezetenen der Gemeente ......, provincie Groningen, nemen, met diepen eerbied, de vrijheid U Edel Mogenden kenbaar te maken, dat zij zich volkomen vereenigen met — en zich hechten aan de beginselen van het door de heeren *Thorbecke* c. s. aan de Tweede Kamer aangeboden Ontwerp van Grondwet, en de aanname daarvan derhalve, in het belang van het dierbaar Vaderland, ernstig verlangen en dringend begeeren; weswege zij de vrijheid nemen, submis te verzoeken.

Dat het U Edel Mogenden moge behagen, het voorstel van genoemde Heeren, hetzij zoo als het daar ligt, hetzij hier en daar misschien eenigzins gewijzigd, te ondersteunen en aan te nemen, ten einde daardoor in het bezit te geraken van eene verbeterde Grondwet en langs dien weg mede te werken, om den staat van kwijning en verval, waarin het Vaderland thans verkeert, te doen ophouden.

ASSEN, den 30. December. Ten huize van den rijks- en gemeente-ontvanger *J. Lambers* te Gieten, is 's nachts van 24–25 jl. inbraak gepleegd. Het raam van een venster in de schuur vond men 's morgens in de schuur op den grond, en eene glasruit daarin gebroken. In de schuur stond een ladder, waarmede men op den zolder van het woonhuis en van daar langs de trappen in den gang van het huis kon komen, daar de trapdeur niet gegrendeld was. De gangdeur naar den tuin, werd wijd openstaande gevonden, in het kantoor des Ontvangers was eene tafellade, in welke de dagelijksche ontvangst veelal werd gestort, opengebroken door een beitel, tusschen de geslotene lade en de tafel te brengen, zijnde het slot uit de sponning der lade gebroken en in de lade gevonden; in deze lade lagen nog eenige geldstukken, maar daaruit werden vermist twee zakken zeeuwsche rijksdaalders, te zamen inhoudende *f* 70½, die den vorigen dag wegens turfaccijns gestort waren. In het kantoor sliepen twee zoons des huizes, waarvan een 20 jaren oud, die van den diefstal niets vernomen hadden. De dienstmaagd verklaart, dat de deuren der slaapsteden dezer jongelieden, bij het binnenkomen in het kantoor gesloten waren en eene bank daarvoor gezet, die moest weg of weggenomen worden eer de deuren konden worden geopend.

— Van den Helder schrijft men het volgende:

« De zeildag van Z. M. K. de *Snelheid*, is op den 25. dezer bepaald, welke bodem onder bevel staat van den Komm. Luit. ter zee, 1e kl. *C. J. Eeg.* Genoemde bodem zal zoodra de wind en getij zulks gedogen, naar Suriname vertrekken; er is gelegenheid om brieven voor West-Indië over het postkantoor den Helder te kunnen verzenden. Ook ligt alhier nog steeds op eene gunstige gelegenheid wachtende, Z. M. schoener *de Lancier*, bestemd naar Batavia, welke bodem over de kust van Guinéa en Kaap de Goede Hoop derwaarts zal vertrekken.

MIDDELBURG, den 3. Janurij. In den nacht van jl. vrijdag op zaturdag, omstreeks 12 ure, is er te Bruinisse (Duiveland) brand ontstaan in de wagenmakerij van *Jacob Kerpestein*, staande in de korte Ring, ten gevolge waarvan genoemde wagenmakerij benevens een annex paardenstal, binnen den tijd van twee uren, zijn in de asch gelegd. Aan de spoedig aangebragte hulp, vooral van een aantal varensgezellen, is het voornamelijk te danken, dat het belendende woonhuis, alsmede de smidse, welke bereids door de vlammen waren aangetast, beide mede aan genoemden *Kerpestein* toebehoorende, zijn gespaard gebleven. De oorzaak is voor nog onbekend. De gebouwen zijn verassureerd.

GEMENGDE BERIGTEN.

Den 9. December is de 23jarige Groten Heer voor de negende maal vader geworden. — Daar Philip Goldschmidt en Co. te Rotterdam van huis bericht gekregen hebben dat hun waarde oom overleden is, zullen zij, om de droefheid wat te verzetten, hunne goederen tot iederen prijs tot geld maken, en zoo 't goed gaat nog een paar jaar blijven. Men ziet verlangend uit naar het volgende onheil. — De boerenschout Tschech heeft met permissie zijn naam veranderd. — Te Scheveningen is een meisje van 3 jaar verbrand. — In Posen is eene belasting op de honden gelegd. Eene belasting op tweebeenige ezels zou, denkt men aldaar, meer opbrengen. — Salomon Heine, te Hamburg overleden, laat een vermogen na van 15 à 20 millioen mark. — Koning Leopold is onpasselijk. — In 1844 zijn te Amsterdam 2212 schepen uit zee aangekomen; te Antwerpen 1301, minder dan het jaar te voren 259. — Te Gorinchem is een 11jarig meisje verdronken. — De bureau-ambtenaren bij de verschillende ministerien te 's Hage zullen costuum dragen. — Bomverkoopt nog altijd stof tot lagchen.

Ingezonden Stukken.

Iets over de Zuid-Hollandsche reddingmaatschappij.

In de *Zierikzeesche Nieuwsbode* van den 9. December jl. zagen wij, onder het stadsnieuws, een artikel geplaatst, betrekkelijk A. Visser, voerende de schokker, genaamd Zuid-Hollandsche reddingmaatschappij waarbij eene kleine vermelding is gedaan, omtrent het op den 25. October ll. door doelmatig aangewende pogingen, beleid en raad van denzelven Visser, geredde Deensche Galjasschip *Ann Maria*, gevoerd door kapitein Soren Ankerson.

In dat artikel schijnt men den kapitein als eenen ondankbaren te doen voorkomen, omdat hij zijnen redder heeft doen dagvaarden ten einde door den bevoegden regter het bedrag der verdiensten te zien bepalen, welke als hulploon aan denzelven Visser zoude moeten worden uitgekeerd.

Wij willen den schrijver van dit artikel, die welligt door schoonschijnende woorden van Visser (want daartoe is die man met zijn zedig gelaat en bedaarde uitspraak genoeg in staat) tot het schrijven van hetzelve of welligt door genot van eenig salaris, is overgehaald, eenige nadere inlichtingen geven, welke ten volle de waarheid bevatten.

Toen op den 25. October ll. het gemelde scheepje, in de haven te Zierikzee was binnen gekomen, deed A. Visser zijne gedane redding voorkomen als eene der grootste welke in jaren had plaats gehad (de redenen hiervan, laten wij aan de beslissing van anderen over) en spoedig werd de kapitein in handen van eenen correspondent, den heer J. de Kater, die tevens ook correspondent der bedoelde Maatschappij schijnt te zijn, overgeleverd, en men deed het een en ander gem. kapitein almede voorkomen, als of de daden dier Maatschappij niets anders dan menschlievendheid ten doel hadden.

De kapitein welke alhier, uit hoofde van deszelfs goede inborst, bijzonder bemind wordt, kon bijna nergens gaan of staan, of zijn schijnvriend Visser was hem als een getrouwen hond op zijde, zekerlijk uit ongerustheid, dat men de kapitein somwijlen eenige voor hem nuttige, wenken zoude geven, hetwelk ook wel eens, door eenen waren menschenvriend werd gedaan, die hem waarschuwend zeide; » voorzigtig te zijn; want dat hij anders wel eens op zijne kousen naar huis zoude moeten gaan."

De kapitein hierdoor opmerkzaam gemaakt en bovendien verlangend, nadat zijn scheepje zoude gerepareerd zijn om spoedig te vertrekken, verzoekt diensvolgens aan A. Visser, te maken weten, hoeveel hij, namens de Redding-Maatschappij, vorderde voor hulploon; en ziedaar, nu kwam de kat uit de boom: *f* 4000, was de vordering voor het redden van het scheepje, dat bijna niet eens die som aan waarde bezit; dit was de vordering eener Redding-maatschappij voor een scheepje van 60 à 70 last graanmaat eene maatschappij, die, wanneer de vordering in zijn geheel was gebleven en moeten worden uitbetaald, met regt den naam van Ruinatie-Maatschappij had verdiend. Het ware dan voorzeker beter geweest dat dezelve niet had bestaan, omdat bovendien door dezelve nog andere moedige varensgezellen de lust wordt benomen, om ingeval van slecht weder voor zeeschepen, de moeijelijkste reeden en banken te bezoeken, ten einde daar, indien zulks noodig mogt zijn, hunne hulp en redding aan te bieden; doordien men meestal zegt: Visser is buiten, en wat zullen wij buiten doen; even als of Visser alleen het regt heeft, om de reddende hand te bieden; en wanneer het nu eens mogt gebeuren, dat juist op een en hetzelfde oogenblik twee schepen hulp en redding noodig hadden, wat zoude dan van een dier beide schepen worden?

Wie zou niet, even als de kapitein, bij het hooren van zoodanige schandelijke vordering, verbaasd hebben gestaan? en nu was hij genoodzaakt, wilde hij eenige vermindering dier vordering genieten, eene reis naar Rotterdam te doen, alwaar dan ook de vordering tot op *f* 3000 — en later tot op *f* 2000 — werd verminderd, even als of het eenen joden-handel was.

De kapitein, die nu wist in welke handen hij gevallen was, vertrouwde zich nu, spoedig in handen van eenen anderen correspondent, die zorgde, door den regter de hoegrootheid der som te doen bepalen, welke als hulploon aan Visser zoude moeten worden uitgekeerd; ten gevolge waarvan door de Arrondissements-regtbank alhier, deze som op *f* 1200 werd bepaald, met compensatie der kosten van het proces, welke som door ieder deskundige schipper als eene ruime belooning wordt aangemerkt.

Wij hopen door deze, aan den schrijver van het voor Visser roemrijke artikel in de *Zierikzeesche Nieuwsbode* geene ondienst te hebben gedaan, hem met de ware toedragt der zaak bekend te maken, en zulks uit liefde tot de waarheid.

Eindelijk vragen wij nog: houdt eene redding niet op redding genoemd te worden, wanneer men door geldzucht gedreven, eene vordering doet verre boven al wat regt en billijk is? en kan iemand als ondankbaar worden aangemerkt, wanneer hij maar niet blindelings de onheusche vordering voor redloon inwilligd, wanneer hij ziet dat hij door het inwilligen dier vordering, zelve zijnen ondergang te gemoet gaat?

Mogt alzoo in het vervolg de bedoelde Redding-Maatschappij redelijker vordering doen, dan zal voorzeker ieder bevelhebber van een schip geene dagvaarding voor den regter doen bewerkstelligen.

Zierikzee. B.

Koninklijke Nederlandsche Loterij.

TREKKING DER VIJFDE KLASSE.

9e Lijst.	No. 1356, een prijs van f 1000.
10e Lijst.	Geene.
11e Lijst.	No. 13115, een prijs van f 1000. No. 18486, een prijs van f 2500. No. 6589, een prijs van f 1000. No. 5199, een prijs van f 1000.
12e Lijst.	No. 9595, een prijs van f 1000. No. 8760, een prijs van f 1000.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 4. Januarij. Sedert den 2. dezer zijn alhier ter reede gekomen,

Voor Antwerpen bestemd:

Jena, A. R. Arnsten, Rio-Janeiro, koffij.

Voor Gend bestemd:

Le St. Pierre, H. de Poitier, Londen, suiker.

Sarah, J. J. Ehrenreich, Patria, Soren D. Holst, beide onlangs van Odessa, zijn binnen de haven gekomen wegens winterweder.

Naar zee.

Voor Ostende bestemd:

Diana, J. J. Grass, manufacturen, onlangs van Hulk.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.